

§ 1. Przywóz pszenicy (t. c. 1 p. 1 b) oraz mąki pszennej (t. c. 3 p. 1 b) do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony do dnia 31 sierpnia 1927 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Towary objęte na mocy rozporządzenia niniejszego zakazem przywozu mogą być przywiezione bez pozwolenia Ministra Przemysłu i Handlu w ciągu 15 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, o ile towary te:

- a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem najpóźniej w przeddzień ogłoszenia rozporządzenia niniejszego, lub
- b) zalegają na polskim obszarze celnym w dniu ogłoszenia rozporządzenia niniejszego w celnich składach urzędowych i kolejowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

517.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 2 czerwca 1927 r.

w sprawie telegramów o wielokrotnym miejscu przeznaczenia.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. W myśl art. 9 Międzynarodowej Konwencji Telegraficznej i art. 69 Międzynarodowego Regulaminu Telegraficznego z roku 1925 wprowadza się w wymianie telegraficznej krajowej i z państwami europejskimi nowy rodzaj telegramów—„telegramy o wielokrotnym miejscu przeznaczenia”.

Telegramy o wielokrotnym miejscu przeznaczenia są to komunikaty telegraficzne, wydawane za pośrednictwem stacji radio-telegraficznych powszechnego użytku perjodycznie, w godzinach ściśle ustalonych przez nadawcę w porozumieniu z zarządem telegraficznym kraju nadania, i przeznaczone dla określonego grona odbiorców, zamieszkałych w różnych miejscowościach bądź w kraju, bądź zagranicą. Odbiorcy otrzymują pomienione telegramy bądź za pośrednictwem stacji odbiorczych powszechnego użytku,

bądź, za wiedzą i zgodą zarządu telegraficznego kraju przeznaczenia, bezpośrednio, posługując się własnymi stacjami odbiorczymi.

§ 2. Telegramy o wielokrotnym miejscu przeznaczenia nadawane są i wydawane bez podawania adresów poszczególnych odbiorców. W miejsce adresu bezpośrednio przed tekstem podawany jest wyraz, umówiony między nadawcą a odbiorcami.

§ 3. W tekście telegramów o wielokrotnym miejscu przeznaczenia wolno jest podawać wiadomości polityczne, handlowe, giełdowe i t. p., nie wolno natomiast podawać wiadomości o charakterze korespondencji osobistej-prywatnej.

§ 4. Tekst telegramów o wielokrotnym miejscu przeznaczenia, pochodzących z Polski, może być napisany zarówno w języku jawnym, jak i w języku tajnym. W charakterze języka jawnego mogą być stosowane: polski, francuski i jeden z języków którejkolwiek z krajów miejsca przeznaczenia. W wypadku posługiwania się językiem tajnym, nadawca winien dostarczyć klucz szyfru, którym posługuje się przy układaniu telegramów.

§ 5. Prawo nadawania i odbierania telegramów o wielokrotnym miejscu przeznaczenia przysługuje tym tylko osobom i instytucjom, które, na podstawie złożonych przez nie podań, otrzymały na to zezwolenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Minister Poczt i Telegrafów może bez podawania powodów odmówić udzielenia podobnego zezwolenia, względnie cofnąć już udzielone.

§ 6. Podanie o udzielenie zezwolenia na nadawanie telegramów o wielokrotnym miejscu przeznaczenia winno zawierać następujące dane:

- a) imię, nazwisko i adres osoby, względnie nazwę instytucji, która chce nadawać tego rodzaju telegramy,
- b) jakiego rodzaju wiadomości będą nadawane (polityczne, handlowe, giełdowe),
- c) w jakim języku będą pisane telegramy (tajnym czy jawnym) i o ile w jawnym, to w jakim mianowicie,
- d) jaką przypuszczalnie ilość słów zawierać będzie każdy komunikat,
- e) wyszczególnienie wszystkich odbiorców z podaniem ich nazwisk i miejsca zamieszkania,
- f) wyraz, względnie wyrazy umówione, któremi nadawca będzie się posługiwać w adresie komunikatów,
- g) dni i godziny, w których należy wydawać komunikaty,
- h) gdzie, o której godzinie i w jaki sposób (telefonicznie czy w urzędzie) nadawane będą komunikaty.

§ 7. Podanie o udzielenie zezwolenia na odbiór telegramów o wielokrotnym miejscu przeznaczenia winno zawierać następujące dane:

- a) imię, nazwisko i adres osoby, względnie nazwę instytucji, która chce odbierać tego rodzaju telegramy,
- b) jakiego rodzaju wiadomości będą nadawane (polityczne, handlowe, giełdowe i t. p.),

- c) w jakim języku będą nadawane komunikaty,
- d) jaką przypuszczalnie ilość słów zawierać będzie każdy komunikat,
- e) wyraz, względnie wyrazy umówione, którymi nadawca będzie się posługiwać w adresie komunikatów,
- f) dni i godziny, w których wydawane będą komunikaty,
- g) w jaki sposób odbiorca zamierza odbierać komunikaty; zapomocą własnej stacji odbiorczej, czy też zapomocą stacji zarządu poczt i telegrafów,
- h) jeżeli odbiór ma się odbywać zapomocą stacji zarządu poczt i telegrafów, to pod jakim adresem telegramy mają być doręczane, względnie wydawane telefonicznie,
- i) adres nadawcy komunikatów i nazwa stacji, która będzie wydawać komunikaty.

§ 8. Opłaty telegraficzne za wymianę telegramów o wielokrotnem miejscu przeznaczenia na rzecz zainteresowanych zarządów telegraficznych uiszczają wspólnie i nadawcy i odbiorcy tych telegramów: nadawcy—na rzecz zarządu miejsca nadania, odbiorcy—na rzecz zarządu miejsca przeznaczenia.

Odbiorcy telegramów o wielokrotnem miejscu przeznaczenia, o ile życzą sobie otrzymywać jeden i ten sam telegram w kilku miejscowościach kraju jednocześnie, uiszczają opłaty za każdy adres oddzielnie.

§ 9. Opłaty, uiszczane przez nadawców za wydawane telegramy za pośrednictwem polskich państwowych urzędów radiotelegraficznych, oblicza się według podanych poniżej stawek taryfowych, których wysokość uzależniona jest od miejsca przeznaczenia telegramu (zagraniczne, krajowe), od języka w jakim telegram jest nadawany (tajny, jawny), wreszcie od ilości odbiorców, dla których telegram jest przeznaczony.

	Taksa od wyrazu telegramu nadawanego	
	w języku tajnym	w języku jawnym
Taksa zasadnicza zagraniczna od wyrazu	35 cent.	17 ¹ / ₂ cent.
Taksa uzupełniająca zagraniczna za każdy dodatkowy adres ponad pierwsze 4 od wyrazu	7 „	3 ¹ / ₂ „
Taksa zasadnicza krajowa od wyrazu	25 gr.	12 ¹ / ₂ gr.
Taksa uzupełniająca krajowa za każdy dodatkowy adres ponad pierwsze 4 od wyrazu	5 „	2 ¹ / ₂ „

Stawka zagraniczna znajduje zastosowanie w tych wypadkach, gdy wszyscy lub część zgłoszonych odbiorców zamieszkuje poza granicami Polski, stawka krajowa—w tych wypadkach, gdy wszyscy bez wyjątku zgłoszeni odbiorcy zamieszkują w granicach Polski.

Stawka zasadnicza znajduje zastosowanie w tych wypadkach, gdy ilość odbiorców nie przekracza czterech; przy większej ilości odbiorców stawka zasadnicza odpowiednio zwiększa się.

Opłata za nadawany telegram nie może wynosić mniej, niż należność za 10 wyrazów według zastosowanej stawki.

§ 10. Opłaty, uiszczane przez odbiorców zamieszkałych w Polsce na rzecz polskiego zarządu poczt i telegrafów, oblicza się według podanych poniżej stawek taryfowych, których wysokość uzależniona jest od tego, czy odbiór odbywa się za pośrednictwem stacji państwowych, czy też zapomocą własnej stacji adresata, oraz od miejsca pochodzenia telegramu (kraj nadania), niezależna zaś—od języka, w jakim są pisane telegramy.

KRAJ NADANIA	Taksa od wyrazu telegramu odbieranego za pośrednictwem stacji odbiorczej	
	państwowej	własnej adresata
Związek S. R. R.	4 cent.	2 cent.
Czechosłowacja, Gdańsk, Łotwa, Niemcy, Rumunja	5 „	2 ¹ / ₂ „
Szwecja	6,5 „	3,25 „
Austria, Belgja, Bułgarja, Danja, Estonja, Francja, Holandia, Jugosławja, Szwajcaria, Węgry.	6,75 „	3,395 „
Grecja, Hiszpanja, Norwegja, Turcja, Włochy.	8,5 „	4,25 „
Finlandja.	9 „	4,5 „
Anglja.	9,25 „	4,625 „
Portugalia	10,25 „	5,125 „
Irlandja	11 „	5,5 „
Polska	5 gr.	2,5 gr.

Przypadające od odbiorców należności oblicza się na podstawie rzeczywistej ilości wyrazów bez stosowania jakiegokolwiek minimum. Ilość przyjętych wyrazów, podlegających taryfikacji, ustala się: bądź na podstawie danych, jakimi rozporządza państwowy urząd radiotelegraficzny, pośredniczący w wymianie, bądź w tych wypadkach, gdy adresat posługuje się przy odbiorze własną stacją, na podstawie rachunków wystawianych na imię odbiorcy przez nadawcę.

§ 11. Opłaty telegraficzne na rzecz zarządu poczt i telegrafów uiszczają nadawcy telegramów bądź przy nadawaniu telegramów, bądź po upływie każdego miesiąca, odbiorcy zaś zawsze po upływie miesiąca.

Kredytowanie opłat i wystawianie przez urzędy poczt i telegrafów odpowiednich rachunków miesięcznych odbywa się na ogólnych zasadach.

W wypadkach nieakuratnego regulowania rachunków wydane przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwolenie na wydawanie lub odbiór telegramów o wielokrotnem miejscu przeznaczenia może być cofnięte.

§ 12. Polska Agencja Telegraficzna, która korzysta z ulg przy nadawaniu zwykłych telegramów prasowych w obrocie wewnętrznym, korzysta z nich i przy wymianie telegramów o wielokrotnem miejscu przeznaczenia, a mianowicie:

- a) za wydawanie telegramów krajowych za pośrednictwem państwowych stacyj nadawczych od każdego adresu (niemniej jak za 4 adresy) i od każdego wyrazu, niezależnie od języka, po . . . . . 1 groszu
- b) za odbiór telegramów krajowych za pośrednictwem własnych stacyj odbiorczych PAT od wyrazu po 0,5 grosza
- c) za odbiór telegramów zagranicznych za pośrednictwem własnych stacyj odbiorczych PAT-a, niezależnie od kraju pochodzenia telegramu, od wyrazu po . . . . . 4 grosze

Za telegramy zagraniczne, nadawane za pośrednictwem państwowych stacyj nadawczych, obowiązują taryfy wskazane w § 9; za telegramy zagraniczne, odbierane za pośrednictwem państwowych stacyj odbiorczych, obowiązują taryfy wskazane w § 10, zmniejszone o 50%.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Póczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

518.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 22 czerwca 1927 r.

w sprawie utworzenia Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Gdyni.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706) zarządzam co następuje:

§ 1. Na obszarze właściwości terytorjalnej Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu tworzy się Powiatowy Urząd Ziemski w Gdyni.

§ 2. Kompetencja terytorjalna Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Gdyni rozciąga się na powiat morski, utworzony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1926 roku w sprawie utworzenia powiatu morskiego w Gdyni (Dz. U. R. P. № 117, poz. 678) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1926 roku w sprawie oznaczenia granic powiatu morskiego (Dz. U. R. P. № 128, poz. 760).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

519.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 22 czerwca 1927 r.

o zastosowaniu uproszczonego postępowania przy zniesieniu służebności i przy podziale wspólnie użytkowanych gruntów w dobrach ziemskich „Międzyrzec i Witoróż”, położonych w województwie lubelskim.

Na mocy cz. 4 art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie kieleckim, lubelskim, łódzkim, warszawskim i w zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10, poz. 74) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy zniesieniu służebności i przy podziale wspólnie użytkowanych gruntów w dobrach ziemskich „Międzyrzec i Witoróż”, położonych w województwie lubelskim, a stanowiących własność Artura i Andrzeja Potockich, w trybie umownym i przymusowym — stosuje się przepis cz. 3 art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie kieleckim, lubelskim, łódzkim, warszawskim i w zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10, poz. 74).

§ 2. Siedzibą delegata Ministra Reform Rolnych i komisarza służebnościowego, wyznaczonych stosownie do przepisu cz. 3 art. 52 powołanego rozporządzenia, jest miasto Międzyrzec.

§ 3. Przewidzianego w art. 8 zawiadomienia dokona się tylko przez jednorazowe ogłoszenie w Monitorze Polskim o zamierzonym zniesieniu w trybie umownym lub przymusowym wszystkich służebności, obciążających dobra ziemskie „Międzyrzec i Witoróż”. Ogłoszenie to winno nastąpić przynajmniej na miesiąc przed rozpoznaniem przez delegata Ministra Reform Rolnych pierwszego z poszczególnych projektów lub umów, dotyczących znoszenia tych służebności.

§ 4. Strony są zwolnione od obowiązku złożenia dokumentów, wymienionych w p. e, f i g § 11 rozporządzenia wykonawczego Ministra Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 14, poz. 109), zarówno przy postępowaniu umownym, jak i przymusowym (§ 23 tegoż rozporządzenia).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*